

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 1.7.2005
KOM(2005) 303 v konečném znění

2003/0139 (COD)

SDĚLENÍ KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU

v souladu s čl. 251 odst. 2 druhým pododstavcem Smlouvy o ES

**o společném postoji Rady k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady o přepravě
odpadů**

SDĚLENÍ KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU

v souladu s čl. 251 odst. 2 druhým pododstavcem Smlouvy o ES

o společném postoji Rady k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady o přepravě odpadů

1. SOUVISLOSTI

Datum předání návrhu Evropskému parlamentu a Radě (dokument KOM(2003)379 v konečném znění – 2003/139(COD))	30. června 2003
Stanovisko Evropského parlamentu, první čtení, ze dne:	19. listopadu 2003
Stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne:	28. ledna 2004
Datum předání pozměněného návrhu:	9. března 2004
Datum přijetí společného postoje:	24. června 2005

2. CÍL NÁVRHU KOMISE

Návrh má čtyři hlavní cíle:

- provádět rozhodnutí Rady OECD K(2001)107 ze dne 14. června 2001 v právních předpisech Společenství;
- řešit problémy při používání, správě a prosazování nařízení z roku 1993 a posílit právní jednoznačnost;
- usilovat o celosvětovou harmonizaci v oblasti přeshraniční přepravy odpadů;
- zlepšit strukturu článků nařízení.

Ve snaze o dosažení těchto cílů se revizí mění různé části a aspekty nařízení Rady (EHS) č. 259/93. Jedná se zejména o:

- změny ve struktuře nařízení;
- změny a vyjasnění definic a vyjasnění oblasti působnosti nařízení (hlava I);
- změny a vyjasnění ohledně postupů, které se vztahují na přepravu odpadů (hlavy II–VI); přeprava odpadů mezi členskými státy (hlava II); přeprava odpadů uvnitř členských států (hlava III); vývoz odpadů ze Společenství a dovoz do Společenství (hlavy IV, V a VI);
- změny v jiných ustanoveních nařízení (hlava VII).

3. PŘIPOMÍNKY KE SPOLEČNÉMU POSTOJI

3.1 Obecné připomínky

Ve svém pozměněném návrhu Komise zcela, zčásti nebo v zásadě přijala 43 ze 103 změn, které navrhl Evropský parlament v prvním čtení. Do společného postoje již bylo začleněno 41 změn, a to buď v doslovném znění, nebo pouze některé jejich části.

Komise nemůže společný postoj přijmout s ohledem na celou řadu aspektů. Nejdůležitější z nich jsou tyto:

Komise trvá na správnosti společného právního základu, tj. životní prostředí a obchod (články 175 a 133 Smlouvy o ES), který pro toto nařízení (dále jen „nařízení“) navrhuje. Nemůže tedy přijmout jediný právní základ (článek 175 Smlouvy o ES), jak navrhuje Rada.

Kromě toho Komise nemůže podpořit společný postoj, pokud jde o možnost členských států ohradit se proti přepravě odpadů k využití, z důvodu „mírnějších norem pro zpracování“ v zemi určení. Komise se domnívá, že takové ustanovení by vytvořilo překážky na evropském trhu recyklace a využívání odpadů, aniž by došlo ke zlepšení environmentálních norem pro nakládání s odpady v EU.

Rada změnila čl. 1 odst. 6 tak, že z oblasti působnosti nařízení úplně vyňala vedlejší produkty živočišného původu (čl. 1 odst. 3 písm. d)). Komise se domnívá, že by bylo vhodnější urychlit přezkum vztahu mezi tímto nařízením a nařízením (ES) č. 1774/2002 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu. Tak by bylo možné výsledky přezkumu zveřejnit ještě před vstupem nařízení v platnost, což by vyřešilo obavy některých členských států z nebezpečí zdvojování postupů a Komise by mohla trvat na svém návrhu.

3.2 Podrobné připomínky

3.2.1 Změny Parlamentu plně, zčásti nebo v zásadě přijaté Komisí, které byly začleněny do společného postoje

Změny 8 a 108, které se týkají bodů odůvodnění, byly začleněny.

Změna 9, která se týká vynětí odpadu produkovaného ozbrojenými silami členského státu za určitých situací z oblasti působnosti nařízení, byla zčásti začleněna do čl. 1 odst. 3 písm. g).

Změna 10, která se týká ustanovení použitelných pro přílohu III „odpady k využití“, byla zohledněna. Celý odstavec (čl. 1 odst. 5) navržený Komisí byl zrušen, aby nedošlo k nejasnostem v důsledku výběru jednotlivých ustanovení. Změna byla v zásadě začleněna.

Změna 12 se týká směsných odpadů, které nespádají pod žádnou jednotlivou položku. Změna byla začleněna do čl. 2 odst. 3.

Změny 13 a 14, které se týkají určitých činností představující činnosti prozatímního využívání nebo prozatímního odstranění odpadu, byly v zásadě přijaty a jsou uvedeny v čl. 2 odst. 5 a čl. 2 odst. 7. Definice uvedené ve směrnici 75/442/EHS o odpadech však byly zachovány.

Změny 15 a 22 obsahují definici „oznamovatele“, která byla začleněna do čl. 2 odst. 15.

Změna 113, která se týká definice „tranzitní země“, byla přijata a začleněna do čl. 2 odst. 24.

Změna 79, podle níž by přeprava směsného komunálního odpadu (položka 20 03 01) z domácností měla podléhat předchozímu oznámení a souhlasu, byla začleněna do čl. 3 odst. 5. Změna 81 byla částečně a v zásadě přijata a je uvedena v čl. 3 odst. 5.

Změna 24, na základě které mohou všechny příslušné orgány požadovat dodatečné informace a dodatečnou dokumentaci v určité časové lhůtě, byla zčásti začleněna do čl. 4 odst. 3 a čl. 8 odst. 1.

Změny 96 a 97, které se týkají doby, kdy má být doložena finanční záruka a kdy mají být předloženy důkazy nebo odpovídající pojištění, byly zčásti a v zásadě přijaty a jsou uvedeny v čl. 4 odst. 5 a čl. 6 odst. 2.

Změny 29 a 30, které se týkají žádostí o informace a dokumentaci a potvrzení příjmu oznámení a předání oznámení v určité časové lhůtě, byly zčásti a v zásadě přijaty a jsou uvedeny v čl. 7 odst. 2 a čl. 8 odst. 1-2.

Změna 115, která se týká rozšíření pravomoci členských států ohradit se proti přepravě odpadů k odstranění, může být podpořena. Byla začleněna do čl. 11 odst. 1 písm. e).

Změna 45, která se týká námitek proti přepravě odpadů k využití na základě toho, že plánovaná zásilka je určena k odstranění místo k využití, byla přijata a začleněna do čl. 12 odst. 1 písm. h).

Změna 52, kterou se stanoví postupy pro obecné oznámování, byla v zásadě přijata a začleněna do článku 4.

Změna 100, která se týká informací oznamovatele pro příslušné orgány a pro příjemce, byla přijata a začleněna do čl. 16 písm. b) a čl. 17 odst. 1.

Revidovaná změna 84, která se týká dokončení procesu využití nebo odstranění, byla v zásadě přijata a začleněna do čl. 16 písm. e).

Změna 57, kterou byla zdůrazněna potřeba spolupráce mezi příslušnými orgány ve vztahu ke všem případům nezákonné přepravy doplněním výrazu „zejména“ pro případy, kdy odpovědnost nelze připsat ani oznamovateli ani příjemci, byla přijata. Byla začleněna do čl. 23 odst. 5.

Změny 58 a 101, které se týkají elektronické výměny údajů, byly přijaty a začleněny do čl. 25 odst. 4 a čl. 58 odst. 1 písm. f).

Změna 60, která se týká dohod o příhraničních oblastech, byla přijata a začleněna do článku 29.

Změna 61, která se týká nakládání s odpady šetrného k životnímu prostředí, byla v zásadě přijata a začleněna do čl. 48 odst. 2.

Změny 62 až 65, které se týkají krizových situací a válečného stavu, byly přijaty a začleněny do čl. 40 odst. 1 písm. d), čl. 41 odst. 2 písm. b), čl. 42 odst. 1 písm. e) a čl. 43 odst. 2 písm. c).

Změna 103, která se týká změny příloh nařízení, byla přijata a začleněna do čl. 57 odst. 1.

Změna 28, která se týká metody výpočtu finanční záruky, byla zčásti přijata a je uvedena v bodech odůvodnění.

Změny 82 a 46, které se týkají pokynů pro použití ustanovení o tzv. „podvodném zhodnocení“, byly zčásti přijaty a začleněny do čl. 58 odst. 1 písm. b).

Změny 75, 76 a 77, které se týkají příloh, byly přijaty a začleněny do částí II–IV přílohy VIII.

3.2.2 *Změny Parlamentu zamítnuté Komisí i Radou, které nebyly začleněny do společného postoje*

Změny 2 až 7, 107, 109 a 110-111, které se týkají bodů odůvodnění, nebyly přijaty, neboť nejsou považovány za relevantní vzhledem k návrhu. Kromě toho nebyly přijaty změny 4 a 5, neboť by porušovaly právo Komise podávat návrhy.

Změna 11, která se týká zrušení čl. 1 odst. 6 a která stanoví případné vynětí vedlejších produktů živočišného původu z oblasti působnosti nařízení, byla zamítnuta. Komise považuje za důležité zachovat toto ustanovení, aby se zamezilo zdvojování postupů a z něj vyplývajícím zbytečnému zatěžování provozovatelů v důsledku souběžného používání tohoto nařízení a nařízení (ES) č. 1774/2002 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu. Komise proto raději zachová svůj návrh a urychlí svůj přezkum vztahu mezi těmito dvěma nařízeními tak, aby výsledky přezkumu byly zveřejněny ještě před vstupem nařízení v platnost (srovnej oddíl 3.2.5 o dodatečných změnách návrhu, které provedla Rada).

Změnu 112, která se týká povinnosti Komise vypracovat pokyny, nelze přijmout především proto, že porušuje právo Komise předkládat návrhy.

Změny 17 a 18 stanoví, aby bezpečný odpad uvedený v příloze III podléhal předchozímu písemnému oznámení. Tuto změnu nelze přijmout, protože by došlo k rozporu s rozhodnutím OECD.

Změnu 19, která zahrnuje zásilky k „výzkumným účelům“ mezi zásilky vyňaté z postupu oznamování, nelze přijmout. Přeprava těchto zásilek představuje stejné nebezpečí jako přeprava jiných odpadů a měla by podléhat stejným postupům.

Změnu 20, která se týká povinnosti stanovit mezní hodnoty v určité časové lhůtě, nelze přijmout, neboť by bylo porušeno právo Komise podávat návrhy. Kromě toho není považováno za nutné, aby návrh obsahoval specifické ustanovení o přepravě odpadů, které se skládají, obsahují nebo jsou kontaminovány chemikáliemi uvedenými v přílohách A, B a C Stockholmské úmluvy ze dne 22. května 2001 o persistentních organických polutantech, neboť na toto téma bylo přijato zvláštní nařízení (nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 850/2004 ze dne 29. dubna 2004 o perzistentních organických znečišťujících látkách a o změně směrnice 79/117/EHS, Úřední věstník L 158, 30. 4. 2004, s. 7–49).

Změna 44, která se týká námitek proti přepravě odpadů k využití a vychází ze zásad soběstačnosti a blízkosti, by vytvořila překážky na evropském trhu recyklace a využívání odpadů a přitom by nevedla ke zlepšení environmentálních norem pro nakládání s odpady v EU. Proto tuto část nelze přijmout.

Změny 21, 26 a 27, 34, 41 a revidované změny 85 a 91, které se týkají prozatímních činností, nelze přijmout. Komise nepovažuje za správné tyto činnosti zakázat. Místo toho by měly být regulovány tak, aby příslušné orgány mohly odpady sledovat v celém průběhu přepravy a až do skončení procesu využívání nebo odstranění.

Revidované změny 86, 87 a 88 jsou v rozporu s časovými lhůtami podle rozhodnutí OECD, a proto je nelze přijmout.

Změny 32 a 33, které se týkají následné kontroly a kontroly shody oznámení, by měly být uvedeny v článku 49 o prosazování. Tyto změny nelze přijmout.

Změna 35 doplňuje další důvody pro námitky proti přepravě odpadů k odstranění, které nelze přijmout. Rovněž je třeba zamítnout změnu 37, která odstraňuje poznámku o soběstačnosti na úrovni Společenství a ponechává jen odkaz na vnitrostátní úroveň. Je třeba nadále podporovat spolupráci mezi sousedními a malými zeměmi zejména zařazením poznámky o soběstačnosti na úrovni Společenství. Změna 38 doplňuje, že na základě vnitrostátních právních předpisů je možné se ohradit proti přepravě odpadů k odstranění, pokud na úrovni Společenství neexistují ve vztahu k odstranění odpadu žádné povinnosti. Takové ustanovení by mohlo být zneužito a proto ho nelze přijmout.

Změna 80, která se týká směsného komunálního odpadu z domácností, nebyla do návrhu začleněna. Je však třeba uvést, že podle čl. 3 odst. 5 se s tímto odpadem bude ve všech případech zacházet jako s odpadem k odstranění.

Změny 116 a 117 doplňují další důvody pro námitky proti přepravě odpadů k odstranění. Tyto důvody nejsou slučitelné s rozhodnutím OECD. Kromě toho by změna 116 vytvořila překážku na vnitřním trhu s odpadem k využití. Proto je nelze přijmout.

Změnu 49, která se týká určitých kritérií ve vztahu k využívání odpadu, nelze přijmout. Nicméně ustanovení o pokynech pro používání ustanovení o tzv. „podvodném zhodnocení“ bylo začleněno do čl. 58 odst. 1 písm. b).

Změny 40 a 50 zrušují možnost, aby se příslušné orgány dohodly s oznamovatelem, že nebudou požadovat nové oznámení v případě, že problémy související

s námitkami nebyly vyřešeny v určité časové lhůtě. Nezdá se, že by bylo nezbytné trvat na oznámení v případě, že se všechny zúčastněné strany dohodnou jinak, není ani nezbytné ani oprávněné. Změnu tedy nelze přijmout.

Změna 51 není zapotřebí (viz první věta článku 4 a článek 9).

Změnu 99, která se týká používání postupu obecného oznamování pro systémy navracení, nelze přijmout, neboť její oblast působnosti není dost přesně vymezena.

Změnu 54, která se týká časové platnosti osvědčení o využití nebo odstranění, nelze přijmout, neboť není v souladu s časovým rámcem OECD.

Změnu 55, která se týká předchozího informování příslušných orgánů o zeleném odpadu, nelze přijmout, neboť postačí, pokud je zásilka doprovázena příslušným seznamem informací. To také odpovídá situaci vyplývající z rozhodnutí OECD.

Změnu 105, kterou se pro organizátora přepravy zrušuje povinnost předložit kopii smlouvy na žádost orgánu příslušného pro přepravu ostatního odpadu k využití, nelze přijmout. Pro účely kontroly je nezbytné, aby si tento orgán mohl smlouvu vyžádat. Je třeba zdůraznit, že důvěrné informace ve smlouvě jsou chráněny, neboť návrh je možná motivován obavou o jejich ochranu.

Změnou 121 se doplňuje další podmínka pro dovoz odpadu k využití do Společenství. Jde o to, že v případě nebezpečného odpadu by příslušný orgán v zemi odeslání mimo Společenství musel předem předložit řádně odůvodněnou žádost uvádějící, že „tato země nemá k dispozici a nemůže získat technické kapacity a nezbytná zařízení na zpracování tohoto odpadu způsobem šetrným k životnímu prostředí“. Tuto změnu nelze přijmout. Pokud jde o členské země OECD, toto ustanovení by odporovalo rozhodnutí OECD. Na země, které nejsou smluvními stranami Basilejské úmluvy ani členy OECD, se tento požadavek již vztahuje. Pokud jde o smluvní strany Basilejské úmluvy, které nejsou členskými zeměmi OECD, další omezení v těchto státech by nebyla považována za odůvodněná s ohledem na životní prostředí. Proto byla změna zamítnuta.

Změna 67, která se týká aktu o přistoupení, nemůže být začleněna, jelikož tento akt nelze měnit prostřednictvím řídicího výboru (viz nový článek 62).

Změny 68, 71–73, 78 a 106, které se týkají změn konkrétních položek v seznamech odpadů přiložených k návrhu, nelze přijmout. Toto odmítnutí neznamená, že by Komise nesouhlasila s jejich věcným obsahem, ale domnívá se, že pro takové změny nebyl nastolen správný rámec. Seznamy odpadů by se měly měnit v právních předpisech, z nichž pocházejí (Basilejská úmluva, rozhodnutí OECD a seznam odpadů EU). Kromě toho jsou tyto návrhy v rozporu s jedním z hlavních cílů návrhu nařízení, kterým je mezinárodní harmonizace seznamů odpadů.

3.2.3 *Změny Parlamentu přijaté Radou, ale zamítnuté Komisí*

Změna 1 a revidovaná změna 83, kterými je navržena změna právního základu v oblasti životního prostředí a obchodu (články 175 a 133 Smlouvy o ES) na oblast životní prostředí (článek 175 Smlouvy o ES), byly přijaty Radou, ale Komise je zamítla. Hlavním cílem navrhovaného nařízení je ochrana životního prostředí.

Nicméně ustanovení hlav IV, V a VI o vývozu ze Společenství do třetích zemí, dovozu do Společenství ze třetích zemí a tranzitu přes Společenství jsou také předpisy mezinárodního obchodu, a proto je právním základem těchto konkrétních ustanovení článek 133 Smlouvy o ES. Komise tedy trvá na správnosti společného právního základu nařízení, který navrhla, tedy „životní prostředí a obchod“ (články 175 a 133 Smlouvy o ES), a nemůže přijmout jediný právní základ.

Komise nemůže přijmout změny 42, 47 a 48, které se týkají námitek proti přepravě odpadu k využití na základě norem nebo povinností platných na vnitrostátní úrovni. Komise se domnívá, že takové ustanovení by vytvářelo překážky na evropském trhu recyklace a využívání odpadů, aniž by zlepšovalo environmentální normy pro nakládání s odpady v EU. Komise připomíná, že navrhla řešení potenciálního problému snižování norem ve svém sdělení KOM(2003) 301 v konečném znění, „*K tematické strategii předcházení vzniku odpadů a jejich materiálového využití*“, které se zaměřuje na vypracování evropských norem pro nakládání s odpady. Komise dále upozorňuje na to, že znění čl. 12 odst. 1 písm. c) je nejasné a složité, mohlo by vést k nárůstu nezákonné přepravy odpadu a pravděpodobně by vyvolalo řadu soudních sporů.

3.2.4 Změny Parlamentu, které nebyly začleněny do společného postoje, přestože byly přijaty Komisí

Změna 92, která se týká vyjasnění definice „země odeslání“, byla Komisí v zásadě podpořena, neboť by mohla být užitečná v souvislosti s přepravou na volném moři. Přesto se Komise domnívá, že toto ustanovení by mělo být nahrazeno odstavcem, který by pro případ sporu uváděl pořadí alternativ pro rozhodnutí, která země je zemí odeslání.

Změnu 126, kterou se k příslušnému orgánu země odeslání doplňuje znění „specifická ustanovení zavedená členským státem odeslání a platná v tomto státě“, přijala Komise ve svém pozměněném návrhu. Později však byl návrh považován za nadbytečný a byl zamítnut, mimo jiné z důvodu zjednodušení.

Změnu 122, která se týká odchylek pro určité veřejné podniky, byla Komisí v pozměněném návrhu přijata. Později však byla zamítnuta kvůli neslučitelnosti s Basilejskou úmluvou.

Změna 31 stanoví, že příslušné orgány země určení a země tranzitu písemně vyjádří souhlas s vydáním písemného rozhodnutí, které je zasláno ostatním příslušným orgánům a oznamovateli. Změna byla přijata Komisí v pozměněném návrhu. Později však byla považována za zbytečnou a zamítnuta, mimo jiné z důvodu zjednodušení.

Změnu 53, kterou se zrušuje celý článek o předem odsouhlasených zařízeních o využití odpadu, Komise podpořila, neboť přínos daného článku je omezený. Příslušné orgány totiž stejně musejí posoudit ostatní složky oznámení, a tedy se mohou ohradit proti odpadu určenému pro předem odsouhlasené zařízení.

Změna 56, kterou se v návrhu Komise omezuje oblast působnosti článku 20, nebyla začleněna.

Změnu 59, která počítá s tím, že Komise stanoví maximální výši administrativních nákladů účtovaných oznamovateli, Komise v zásadě podporuje.

Změnu 74, která se týká vyjasnění oblasti působnosti pokynů, Komise podporuje.

Změnu 39, kterou se vkládá slovo „specifický“ před slova „nebezpečný odpad“, Komise v zásadě podporuje.

Změnu 66, která se týká přístupu veřejnosti k oznámením, Komise v zásadě podporuje za předpokladu, že příslušné povinnosti budou stanoveny ve zvláštním článku, a to včetně respektování pravidel důvěrnosti podle práva členského státu nebo Společenství.

Změny 69 a 70, které se týkají pořadí závaznosti seznamů odpadů uvedených v příloze V (v souvislosti se zákazem vývozu nebezpečného odpadu) a nadřazují seznam nebezpečných odpadů EU seznamu ostatního odpadu podle Basilejské úmluvy (oba jsou uvedeny ve zmíněné příloze), Komise v zásadě podporuje.

3.2.5 *Dodatečné změny návrhu provedené Radou*

Rada v návrhu provedla řadu dodatečných změn. Nejdůležitější z nich je, že ustanovením čl. 1 odst. 3 písm. c) se z oblasti působnosti nařízení zcela vyjmají vedlejší produkty živočišného původu. V tomto ohledu Komise nemůže společný postoj podpořit. Raději by urychlila svůj přezkum vztahu mezi tímto nařízením a nařízením (ES) č. 1774/2002 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu, aby byly výsledky přezkumu zveřejněny ještě před vstupem nařízení v platnost. Proto se Komise domnívá, že čl. 1 odst. 6 by měl zůstat ve znění, které navrhla.

4. **ZÁVĚR**

Společný postoj do značné míry představuje významný pokrok, pokud jde o jasnější formulaci nařízení a vylepšení jeho ustanovení v souladu s cíli stanovenými v návrhu Komise. Nicméně Komise nemůže společný postoj přijmout s ohledem na řadu aspektů. Nedůležitější z nich jsou uvedeny v příloženém prohlášení. Patří k nim právní základ nařízení, možnost členských států ohradit se proti přepravě odpadů k využití a úplné vynětí vedlejších produktů živočišného původu z oblasti působnosti nařízení.

5. **PROHLÁŠENÍ KOMISE**

Komise konstatuje, že Rada jednomyslně požaduje nahrazení společného právního základu navrženého Komisí, konkrétně článku 133 a čl. 175 odst. 1 Smlouvy, jediným právním základem, který by zahrnoval jen čl. 175 odst. 1 Smlouvy. Komise se domnívá, že její návrh obsahoval správný právní základ a vyhrazuje si právo využít právních prostředků, které má k dispozici.

Komise dále konstatuje, že v čl. 12 odst. 1 písm. c) Rada dovoluje členským státům vznášet námítky a zablokovat přepravu odpadů k využití z důvodů „*mírnějších norem pro zpracování*“ v zemi určení. Komise se domnívá, že toto ustanovení

vytvoří překážky na evropském trhu recyklace a využívání odpadů, aniž by zlepšilo environmentální normy pro nakládání s odpady v EU. Komise připomíná, že navrhla řešení potenciálního problému snížení norem ve svém sdělení KOM(2003) 301 v konečném znění. „*K tematické strategii předcházení vzniku odpadů a jejich materiálového využití*“, které se zaměřuje na vypracování evropských norem pro nakládání s odpady. Komise dále upozorňuje na to, že znění čl. 12 odst. 1 písm. c) je nejasné a složité a mohlo by vést k nárůstu nelegální přepravy odpadů a pravděpodobně by vyvolalo řadu soudních sporů.

Závěrem Komise konstatuje, že Rada vyjímá z oblasti působnosti nařízení „zásilky podléhající požadavkům na schválení podle nařízení (ES) č. 1774/2002 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu“. Vzhledem k rozdílům mezi těmito dvěma nařízeními, pokud jde o procesní ustanovení, se Komise domnívá, že by bylo lepší, kdyby urychlila svůj přezkum vztahu mezi těmito nařízeními, aby bylo možné výsledky přezkumu zveřejnit ještě před vstupem v platnost nařízení o přepravě odpadů. To by vyřešilo obavy některých členských států z nebezpečí zdvojování postupů a Komise by mohla trvat na svém návrhu.